

Yeldeğirmeni

ZMO GENÇ ÖĞRENCİ DERGİSİ

Aralık 2014

ZMO GENÇ

İÇİNDEKİLER

YELDEĞİRMENİ İLE GENÇLİK	1
GELECEĞİNE SAHİP ÇIKIYOR	
IX. ÖĞRENCİ KURULTAYI.....	2
TÜRKİYE'DE TARIMSAL	5
İLİŞKİLERİN KAPİTALİZME EKLEMLENMESİ	
TARIMDA YAŞANAN.....	6
SORUNLAR ve ÇİFTÇİLERİMİZE DÜŞEN GÖREVLER	
TARIM POLİTİKALARI ve AVRUPA BİRLİĞİ	7
BÜYÜKŞEHİR YASASI'NIN	8
TARIMA ETKİSİ	
BİYOENERJİ POLİTİKALARI VE TARIMA ETKİSİ	9
TARIMSAL SULAMA.....	11
TARIMDA BİTKİ GELİŞİM DÜZENLEYİCİLER ve.....	12
KULLANIMLARI	
ADLİ TOPRAK BİLİMİ	13
ZMO GENÇ YAZ KAMPI	15
DAHA FAZLA ANKARA.....	17
YAŞANMIŞ.....	22
TARİF	23
ZAMAN GİRMİŞ ARAMIZA.....	24

KÜNYE

Yeldeğirmeni, Sayı: 5 Yıl: 6

Yayın Sahibinin Adı:
TMMOB Ziraat Müh. Odası adına
Özden GÜNGÖR

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Bülent GÜLCUBUK

Yayın Kurulu:
ZMO Genç Yönetim Kurulu Üyeleri

Issn:1307-6671

Adres:
TMMOB Ziraat Müh. Odası
Karanfil Sok. 28/18 Kızılay / ANKARA,
Tel: 0.312.444 1 966

Basım Tarihi: 15/12/2014

Basım Yeri:
Özdoğan Matbaa Yayın Ltd.Şti.
Mat.Sit.1514 Sok. No:29
İvedikOSB-Ankara Tel:0312 3958500
www.ozdogandigital.com

YAYININ TÜRÜ: Yerel Süreli Yayın
1000 adet basılmıştır. Ücretsizdir.

Yeldeğirmeni ile Gençlik Geleceğine Sahip Çıkıyor

Yeldeğirmeni dergisinin yeni sayısını çıkarmanın sorumluluğu ve heyecanıyla sizlere yürek dolusu merhaba demek istiyoruz.

Geçtiğimiz süre boyunca ZMO-Genç çalışmamız fakültelerimizin olduğu tüm şubelerimiz ve genel merkezimiz Ankara'da etkinlik ve çalışmalarıyla büyüyerek yol almaya devam etti, ediyor. İzmir Şubemizin ev sahipliğinde birincisini düzenlediğimiz ZMO-Genç yaz kampından aldığımız enerji ile dokuzuncusunu düzenlediğimiz öğrenci kurultayını gerçekleştirdik. Biliyoruz ki daha nicelerini düzenleyeceğimiz yaz kampları ve öğrenci kurultayları olacak. Çünkü ZMO-Genç olarak toprağa attığımız tohum kök saldı ve büyüyerek ışık saçmaya devam ediyor. Bizler, geleceğin mühendis adayları, toplumu aydınlatacak gençler, şimdiden yaşadığımız ülkeye karşı sorumluluklarını bilerek hareket ediyoruz.

ZMO-Genç olarak gençlik gelecektir dedik ve ülkemizin geleceğinin çalınmasına karşı çıktık. Bu ilkeyle, Yırca köylülerinin yanında yer aldık, kesilen zeytin ağaçları yüreğimizi dağlasa da yeni fidanlar dikmek için yola koyulduk. Ülkemizde Kaz Dağları'ndan Yırca'ya, Soma'dan Ermenek'e doğa ve insan katliamı yaşanırken geleceğine sahip çıkanların sessiz kalması düşünülemezdi. Bizler biliyoruz ki insanı, doğayı ve toplumu önceleyen uygulamalar olmadığı sürece bu ve benzeri katliamlar yaşanmaya devam edecektir. Bu nedenle bilimi toplum yararına kullanan uygulamaları desteklemek öncelikli görevlerimizdendir.

Bugünlerde tartışmalı bir ÇED raporu sonucu, Manisa'nın Turgutlu ilçesi Çal Dağı'nda ağaç katliamı yapılmak istenmektedir. Çal Dağı'nda nikel madeni çıkarılması için özel bir şirkete orman arazisi tahsis edilmiş ve ÇED raporu onaylanmıştır. Çal Dağı, milyonlarca ağacı ile önemli bir orman alanımızdır. Çal Dağı, birinci sınıf tarım arazilerine sahip Gediz Havzası ve Gediz Nehri'nin üstünde yükselmektedir. Çal Dağı eteklerinde, antik kentlerin bulunduğu bilinmekte ve tarihin gün yüzüne çıkarılması için daha fazla arkeolojik inceleme ve araştırmaların yapılması gerekmektedir. Çal Dağı'nda sadece ağaç katliamı yapılmayacak, nikel

madenin çıkarılabilmesi için kullanılacak olan sülfürik asit sonucu topraklarımız ve suyumuz da kirlenecektir. Çal Dağlarında, geleceğimiz; yani doğa, tarımsal alanlarımız ve kurulması düşünülen maden işletmesinde gençlerimizin katliamı istenmektedir. Madencilik, sanayiye temel hammadde teminini sağlamak içindir ve şüphesiz ki ülkemiz ekonomisine önemli bir katkı sağlar. Madenciliğin ülke kalkınmasındaki önemi, sanayiye düşük maliyette girdi sağlamasıdır. Bu nedenle maden ürünlerinin ihracı değil ülke sanayimizde kullanılması önemlidir. Çal Dağlarında çıkarılacak nikel madenin büyük çoğunluğunun ihraç edileceği bilinmektedir. Neredeyse tamamının ihraç edileceği bir madenin ülke ekonomimize katkısının ne ölçüde olacağını düşünmemiz gerekiyor.

Çal Dağındaki nikel madenini özel bir şirket çıkaracak. Madenlerimiz özelleştirildikçe, toplum yararını gözetmenin yerini kar etme hırsı almaya başladı. Maden kaynaklarımız, ulusal yada çok uluslu şirketlere para kazandırmak için kullandırılmaya başlandıktan sonra bizler doğa ve insan katliamlarını haberlerde izlemeye başladık. Özelleştirmenin verimlilik getireceği savunularak özel şirketlere devredilen maden işletmelerimiz Soma ve Ermenek'te olduğu gibi insanlarımızın ölümüne yol açıyorsa, verimlilikten anlaşılmanın ucuz işgücü olduğu ortadadır.

Ülkemiz, zengin kaynaklara sahiptir ve elbette bu kaynaklar toplum yararı gözetilerek halkımız için kullanılmalıdır. Toplum yararı gözetilecek bir uygulamada ağaçların ve tarım alanlarının ortadan kaldırılması düşünülemez.

Bizim için insan hayatı ucuz olmamalı, bizim için doğanın talan edilmesi düşünülmemeli ve geleceğimiz çalınmamalıdır. Çünkü bizler insanca yaşayacağımız bir hayatı hak ediyoruz. Gençlik gelecektir diyor ve geleceğimize sahip çıkıyoruz.

IX. ÖĞRENCİ KURULTAYI

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası tarafından düzenlenen "IX. Öğrenci Kurultayı", 15 Kasım 2014 tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirildi. Ankara Barosu Eğitim ve Kültür Merkezi'nde yapılan kurultaya yurt genelindeki 33 fakülteye bağlı Ziraat, Su Ürünleri, Deniz Bilimleri fakülteleri ve Tütün Ekspertiği Yüksek Okulu'ndan, 100'ü aşkın öğrenci ve öğretim üyesi katıldı.

Kurultayın açılışında ZMO Öğrenci Temsilcisi İlkin İBİL, ODA Başkanımız Özden GÜNGÖR ve TMMOB Başkanı Mehmet SOĞANCI konuşma yaptılar.

Kurultayın açılışında **ZMO Genç Öğrenci Temsilcimiz İlkin İBİL** konuşmasında; eğitim-öğretim sorunları, mezuniyet sonrası yaşanacak belirsizlikler ve güncel sorunlarımıza değindi. İlkin İBİL, şunları söyledi:

"Öncelikle Türkiye'nin çeşitli illerinden gelen öğrenci arkadaşlarımı ve hocalarımı selamlamak istiyorum. İyi ki geldiniz ve bizleri onurlandırdınız. ZMO GENÇ olarak katıldığımız her öğrenci kurultayında bizden desteğini ve ilgisini hiç eksiltmeyen, isteklerimizi özveriyle karşılamaya çalışan değerli ODA'mız yöneticilerine tüm arkadaşlarım adına teşekkür ediyorum. Böyle güzel bir organizasyonda bulduğumuz için ben ve arkadaşlarım hem çok mutlu, hem de gururluyuz.

Bu salonda güzel olan her şeyin yanında elbette ki sorunlarımızı da konuşacağız. Son yıllarda Ziraat Fakültelerine, üniversite okumak isteyen gençlerimizin talebi giderek azalmakta ve üniversitelerde bazı bölümler kapatılmaktadır. Eğitim-öğretimin kalitesi ve mezuniyet sonrası istihdama ilişkin sıkıntılara çözüm getirmek yerine, farklı adlar altında da olsa

tarım alanında yeni fakülteler açılması ise yaşanan karmaşayı daha da büyütmektedir.

Maalesef hala geçmiş yıllara özgü eğitim yöntemleri kullanılmakta, uygulama dersleri ve laboratuvar imkanları yetersiz kalmakta, öğretim kadrosu ise ihtiyacı karşılamamaktadır. Büyük önderimiz M. Kemal Atatürk "Eğer bir gün benim sözlerim bilim ile ters düşerse bilimi seçin" diyerek, bilimin ne kadar önemli olduğunun altını çizmiştir. Oysa bugün yaşadığımız imkansızlıklar içinde, toplumun fenerleri, geleceğin yöneticileri olmak için geldiğimiz okullarda ne yazık ki bilimden uzak bir eğitim görüyoruz.

Sevgili arkadaşlarım, önemli bir başka sorunumuz da, mezun olduktan sonra ortaya çıkacak olan ancak çoğumuzun şimdiden endişelenmeye başladığı istihdam konusudur... Gelecek kaygısı yaşayan biz öğrenciler için bu hafife alınabilecek bir sorun değildir. Yanlış tarım politikalarının bir sonucu olarak gördüğümüz bu problem, çözülmediği sürece endişeler hiç bitmeyecek aksine daha da büyüyecektir. Ülkemizdeki tarımın geliştirilmesi ve mühendislerin tarımla ve çiftçimizle buluşturularak, istihdam alanlarımızın genişletilmesi en büyük dileğimizdir.

Değerli arkadaşlarım, biz öğrenciler kendimizi her alanda yetiştirmeliyiz. Çünkü üniversite demek aydınlık ve bilim demektir. Bizlerin entelektüel gelişimi için de üniversiteler büyük bir öneme sahiptir. Biz ZMO GENÇ olarak hedeflerimiz ve yapmak istediklerimizi önümüze alarak yürüyoruz ve bu doğrultuda çalışırken bizlere uygun ortamların tahsis edilmesi için okullarımızdan da gerekli desteği görmek istiyoruz. Okullarımızda daha çok sosyal ve kültürel etkinliklerin olmasını ve bu etkinlikleri bizlerin yapacağı, üreteceği bir alt yapının oluşturulmasını istiyoruz. Resim, müzik, güzel sanatlar, sinema, tiyatro yani entelektüel gelişimimizi sağlayacak, göstermelik değil içini doldurabildiğimiz sosyal ve kültürel çalışmalar için üniversitemizde yeterince kaynak olduğunu düşünüyoruz.

Saygıdeğer konuklar, bizler geleceğin mühendisleri olmak için eğitim alırken, tarım sektörü ve ülkemizde yaşanan ve bizleri doğrudan etkileyecek gelişmelerden de kendimizi soyutlayamayız. Yaklaşık bir hafta kadar önce Manisa'nın Soma İlçesi'nin Yırca Köyü'nde 6 bin zeytin ağacı şafak vakti dozerlerle katledildi. Ortalama ömrü 400-500 yıl olan zeytin ağaçlarımız yani geleceğimiz katledildi. Yırca'da kömür ile çalışacak termik santral kurulacak olması,

Ülkemizin enerji ihtiyacının bu şekilde giderilmek istenmesi, zeytinliklerimizi, çevreyi, doğayı ve insanı yani geleceğimizi çalmayı hiç bir zaman haklı gösteremez. Üstelik enerji ihtiyacımızın karşılanması için, şirketlere santral yaptırmaya kalkmakla, toplum yararının nasıl gözetildiğini sormamız gerekiyor. Şirketlerin insana ve topluma bakış açısını bundan yaklaşık 6 ay önce yine Soma'da görmedik mi? 301 insanımızın katledildiği Soma'da bu durum basit bir iş kazasıyla açıklanmadı mı?

Saygıdeğer konuklar, kiminizin KONUK olarak geldiği kimimizin ise içinde yaşadığı Ankara'da Atatürk Orman Çiftliği talana ve ranta açılmıştır. Mustafa Kemal Atatürk'ün 1925 yılında satın aldığı arazi ile kurulan Orman Çiftliği bataklık ve sazlık bir alandan, modern tarımın yapılabildiği bir alana dönüştürülmüştü. AOÇ sosyal tesisleri ile Ankara halkına ışık, ağaç varlığı ile Ankara şehrine soluk olmuştur. Fakat yıllar boyunca süren talanın sonucu olarak, içinden yolların geçtiği, arazisinin amaç dışı kullanıldığı yani ağacın ve yeşil alanın yok edildiği AOÇ, çiftlik ve orman olma, Ankara halkının sosyalleşme alanı olma özelliğini kaybetmiştir. Bir hukuk devleti olduğunu söylediğimiz ülkemizde bu durum hukuka rağmen devam etmektedir. İşte bu nedenle bir Ziraat Fakültesi öğrencisi olarak zeytinliklerin yok edilmesini, Atatürk'ün bizlere mirası AOÇ'nin rant uğruna betonlaştırılmasını, ODTÜ'deki ağaçlarımızın kesilmesini, GDO'lu ürünlere izin verilmesini ve hepimizin meslek hayatına atıldığında karşılaşılabileceği iş kazalarını, ölümleri ZMO-GENÇ adına şiddetle kınıyorum.

Saygıdeğer konuklar, sevgili arkadaşlarım. Hepimizin sorması gereken bir soru var. Bu kürsüde, okulumuzda, yaşadığımız her alanda eğer bu konuları konuşmayacaksa yerli dizilerde geçen olayları mı konuşalım? Okuduğumuz okulun hakkını en iyi şekilde vermeyelim mi? Düşünen, sorgulayan ve çözüm üreten bir toplum olmayalım mı?

ZMO GENÇ, ülkemizin geleceğini düşünen, tarımını en iyi şekilde yapan, toplumun önceliklerini en önde tutan, akıl ve bilimi kendine ilke edinmiş gençlerden oluşan bir topluluktur.

Sizlere Büyük Üstat Nazım Hikmet'in dizeleriyle seslenmek istiyorum.

"Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür

Ve bir orman gibi kardeşçesine,
Bu hasret bizim..."

Aklı aydınlık, yüreği büyük arkadaşlarımız aramıza tekrar hoş geldiniz.'

ODA Başkanımız Özden GÜNGÖR, kurultay ile öğrencilere ZMO'yu tanıtmak ve fakülteler arasında genç ZMO ilişkilerini oluşturmayı amaçladıklarını kaydetti. "Kurultayımızın diğer bir amacı da öğrencilerimizin meslekten beklentileri, eğitim ve bölgesel tarım sorunlarını öğrenmek ve bu sorunlara çözüm önerileri aramaktır" diyen GÜNGÖR, tarım sektöründe yaşanan sorunlara dikkat çekti. GÜNGÖR, şu görüşleri dile getirdi:

"2005 yılında ilkini yaptığımız ve o tarihten bu yana gelenekselleştirerek sürdürdüğümüz Öğrenci Kurultayımızın bugün 9 uncusunu gerçekleştireceğiz. Sevgili arkadaşlar, sizlerin mesleki gelişimi, sektörü tanımanız ve ODA'mızla daha öğrenciyken yakınlaşmanız açısından büyük önem verdiğimiz bu etkinliğimizi yıllardır büyük fedakarlıklarla sürdürmeye çalışıyoruz. Ama son dönemde ekonomik zorluklarımızın giderek artması nedeniyle kurultaylarımız tehdit altına girince, çözüm olarak bu toplantıları her yıl değil de, 2 yılda bir düzenleme kararı aldık. Bu karar, ne kadar büyük zorluklar içinde olsa da Ziraat Mühendisleri Odası'nın geleceğin mühendisi öğrenci arkadaşlarımızdan asla vazgeçmeyeceğini göstermesi açısından büyük önem taşıyor. Sevgili arkadaşlar, 2 yılda bir olsa da biz sizlerle buluşmaktan çok büyük keyif alıyoruz, sizlerin de aynı duyguları paylaştığınızdan emin olarak hepimizi tekrar içtenlikle selamlıyorum, aramıza hoş geldiniz.

Tabiburada bazı isimleri anmadığımı geçemeyeceğim. 2005 yılında kurultaylarımızı başlatan eski ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN'a teşekkür ediyorum.

Eski Kurultay Düzenleme Kurulu Başkanımız, sevgili hocamız Prof. Dr. Ekrem KÜN'ü ne yazık ki 2012 yılında kaybettik. Kendisini rahmet, sevgi ve saygıyla anıyorum.

Sevgili öğrenciler, bu kurultayın başlıca amaçlarından biri gelecekte ODA'mızı yönetecek meslektaşlarımıza ZMO'yu tanıtmak ve fakülteler arasında genç ZMO ilişkilerini oluşturmaktır. 1954 yılında kurulan TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası bugün 60. onur yılını kutlamaktadır. Amacımız, üyelerimizin ortak gereksinimlerini karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel yararlarına uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslektaşlarımızın birbirleri ile ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hâkim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlâkını korumaktır. ZMO, Ankara'da Genel Merkezi ve yurt çapındaki 27 Şube ve 53 İl temsilciliği ile tarım sektörü ve özlük haklarımıza yönelik çalışmalarını 60 yıldır kararlıkla sürdürmektedir. Daima tarım ve tarımcının yanında yer alan ODA'mızın üye sayısı 50 bini aşmıştır. Ziraat Mühendisleri Odası içinde su ürünleri, tütün teknolojisi ve balıkçılık teknolojisi mühendisleri de örgütlü bulunmaktadır.

Kurultayımızın diğer bir amacı da öğrencilerimizin meslekten beklentileri, eğitim ve bölgesel tarım sorunlarını öğrenmek ve bu sorunlara çözüm önerileri aramaktır. Değerli arkadaşlar mesleğimizi yapabilmemiz için tarım sektörünün var olması lazımdır. Ancak Türk tarımı son yıllarda sürekli kan kaybetmekte, girdi fiyatları olağanüstü düzeyde artarken ürün fiyatları yerinde saymakta, üretimdeki artış nüfus artış hızının gerisinde kalmakta ve tarımdan geçimini sağlayamayan çiftçi her geçen gün üretimden kopmaktadır. Verimli tarım arazileri, meralar, zeytinlikler rant uğruna yapılaşmaya

açılmakta, yabancıların edindiği arazi miktarı her geçen gün artmakta ve TİGEM işletmeleri özel sektöre devredilmektedir. Sonuç, yetersiz üretim ve ithalatta patlamadır. Son 12 yılın 9'unda tarım ürünleri dış ticareti net açık vermiştir. Tüm zorluklara rağmen üretime devam etmeye çalışan çiftçiyi desteklemek yerine yurtdışından arazi kiralanarak tarım yapılmaya çalışılması ise ibretlik bir durumdur.

Tarımı içinde bulunduğu krizden kurtarmak için mevcut durumun ve bu durumu oluşturan etkenlerin iyi analiz edilmesi gerekmektedir. Tarım politikalarının temel hedefi, ülke nüfusunu nitelik ve nicelik olarak besleyebilecek bir tarımsal üretim düzeyinin sağlanması olmalıdır. Ülkemiz bu krizden ancak ulusal emek ve üretim odaklı programların uygulanması ile kurtulabilir. Bu nedenle tarım arazilerine, suya ve doğal varlıklarımıza sahip çıkarak, mühendislik bilimini toprakla buluşturarak, daha ucuz maliyetle, kaliteli ve daha çok üretmeli ve dünyayla rekabet edebilmeliyiz.

Değerli arkadaşlar bu anlamda sorumluluğumuz çok büyük... Ziraat Mühendisleri Odası, bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da, sizlerin katılımıyla daha da güçlenerek, tarım sektörü ve meslektaşlarımızın özlük haklarının geliştirilmesi konusunda üzerine düşen görevi hakkıyla yerine getirmeye devam edecektir."

Kurultayda, "Kuraklık ve Tarım, Hayvansal Üretim, Toprak Koruma, Tarım Havzaları, Su Ürünleri ve Balıkçılık Sektörü" başlıkları altında öğrenciler tarafından sunum yapıldı.

ZMO'nun geleneksel hale getirdiği Kurultay kapsamında, 16 Kasım 2014 Pazar günü de Anıtkabir ziyaret edildi.

Ahmet ÖZDEM

TÜRKİYE'DE TARIMSAL İLİŞKİLERİN KAPİTALİZME EKLEMLENMESİ

Türkiye'de tarımsal ilişkilerin kapitalizme eklenmesinin 19. yüzyıldan itibaren değerlendirilebileceğimiz uzun bir serüveni vardır. Türkiye'nin tarımsal yapısının en önemli unsurlarından biri olan küçük üreticiliğin Osmanlı'dan devralınan bir miras olduğu yaygın olarak kabul görse de geniş Osmanlı topraklarının bölgelere göre farklı özellikler gösterdiği unutulmamalıdır. Anadolu topraklarında kapitalist ilişki biçiminin ilk emareleri arasında görülebilecek önemli bir gelişme, toprakta özel mülkiyetin gelişimine olanak veren 1858 Arazi Kanunnamesi olmuştur. Bunun sonucunda da yerellerdeki güçlü/zengin kesimler toprak satın alırken, tarımsal ilişkilerde eşitsizlik artmıştır. Ancak küçük üreticiliğin mülksüzleşmesine varan bir gelişme yaşanmamış ve Türkiye Cumhuriyeti temel geçim kaynağı geçimlik tarım olan geniş bir köylü nüfusunu miras almıştır.

Ulus inşası diye niteleyebileceğimiz 1923 ile II. Dünya Savaşı arası dönemde (zaman içinde sapmalar olsa da) korumacı politikalar yoluyla bir ulusal burjuvazi yaratılmaya çalışılmıştı. Bunun da önemli bir ayağı sanayi sermayesine kaynak aktarmaktı. Bu dönemde sermaye birikiminin iki kaynağı sanayi ürünlerine yüksek fiyatlar ödeyen tüketicilerle, ürünlerine (özellikle buğday) düşük

fiyatlar ödenen çiftçiler olmuştur. Savaş yıllarında ise durumun tersine döndüğü ve çiftçi gelirlerinin arttığı söylenebilir. Ancak bu dönemin en önemli birikim kaynağının vurgun, karaborsa gibi faaliyetler olduğunu unutmamak gerekir.

II. Dünya Savaşı'nın sonundan itibaren Türkiye'nin tarım politikalarının genel olarak ABD, IMF ve DB gibi unsurların etkisine girdiğini söyleyebiliriz. Bu gelişme, az gelişmiş ülkelerin tarımının modernleştirilmesi yoluyla ihracatının artırılmasına dönük uluslararası politikalarla bağlantılıdır ve dış ticaret ile yabancı sermaye girişinin serbestleşmesi ile şekillenmiştir. Bu dönemde Marshall Planı çerçevesinde traktörler ve teknolojik tarım aletleri köylülerin hayatına yaygın bir şekilde girmeye başlamış ve tarımsal üretimde verimlilik de artmıştır. Bu durum tarımsal ilişkilerdeki eşitsizlikleri bir yandan derinleştirirken bir yandan da tarımda küçük üreticiliği kökleştirmiştir. Tarımsal üretimin kapasite artışı dışa bağımlı bir şekilde artmaya 1960'larda da devam etmiş, devletin tarıma dönük destekleme ve altyapı çalışmaları da buna eşlik etmiştir.

Türkiye ekonomisi 1980'li yıllardan itibaren önemli bir değişim sürecine girmiş, birikim rejimi de uluslararası sermaye ile entegrasyon yönünde dönüşüm geçirmiştir. Dışa yönelik sermaye birikim rejimine yönelik düzenlemeler 24 Ocak kararları ile ilan edilirken tarımda kuralsızlaştırma dönemi başlamıştır. Tarım sektörüne girdi sağlayan bütün kamu kuruluşları teker teker özelleştirilmeye ya da tasfiye edilmeye başlanmıştır. Sübvansiyonlar büyük ölçüde kaldırılmış, küçük üreticiler finans kapitalin insafına terk edilmiştir. 1990'larda bu süreç devam ederken AB Ortak Tarım Politikaları çerçevesinde (doğrudan gelir desteği gibi) çeşitli uygulamalar denense de sonuç küçük üreticilerin yaşam koşullarının giderek zorlaşması, tarımsal üretimin ve üreticilerin ülke gündeminden düşmesi olmuştur.

Günümüzde tarımsal ilişkilerde sermaye lehine büyük bir tahribat yaşanırken küçük üreticilerin bir kısmı tasfiye olmuştur ancak önemli bir kısmı da kötüleşen koşullara hala direnmektedir. Türkiye tarımının kapitalist ilişkilere entegre olmasıyla orantılı olarak çetrefilleşen ve derinleşen eşitsizlikler ve sorunlar en can yakıcı haliyle çözüm beklemektedir.

Erman GÜR SOY

TARIMDA YAŞANAN SORUNLAR ve ÇİFTÇİLERİMİZE DÜŞEN GÖREVLER

Yetersiz örgütlenme, yetersiz rekabet gücü, köy hizmetlerinin kapatılması, tarımsal pazarlama eksikliği, kayıt ve istatistik sistemleri eksikliği, finansman ve destekleme eksikliği, tarımsal üretimdeki girdilerden alınan yüksek vergiler ve daha sayamadığımız birçok neden... Tarımda yaşanan olumsuzlukların bir bölümü yanlış yönetimlerin suçu iken bir bölümü de çiftçilerimizin yeterince bilgi sahibi olmamasından kaynaklanmaktadır.

Köy hizmetlerinin kapatılması, kayıt ve istatistik sistemlerin eksikliği, finansman ve destekleme eksikliği, tarımsal üretim girdilerinden alınan yüksek vergiler tamamıyla kötü yönetimin sorumlusu olduğu olumsuz ve üzerinde durulması gereken nedenlerdir. Fakat bunun dışında çiftçimize düşen sorumluluklar da bulunmaktadır. Çiftçilerimizin öncelik vermesi

gereken eylem kooperatifleşme hareketine başvurmalıdır. Böylece çiftçilerin örgütlenmesi kolaylaşacak, rekabet gücü artacak, pazarlama yönünden kolaylık sağlanacaktır. Tabi ki bu oluşum söz edildiği kadar kolay olmamaktadır. Ülkemiz kooperatiflerinin gerekli yeterliliğe sahip olmaması, bu durumun da çiftçilerimizde güven sorunu yaratması sürecin zorlaşmasına yol açmaktadır. Bunlar dışında bir diğer sıkıntı olan finansman sorununu giderebilecek, maddi olarak çiftçilerimizin yaralarına merhem olabilecek kooperatiflerin ortak bir kooperatifler bankasının olmaması da zorlukları artırmaktadır. Çiftçilerimiz bu gibi hareketlenme ve örgütlenmeler için gerekli bilgi donanımına sahip olmalıdır. Örneğin her çiftçi traktör sahibi ve traktör ekonomik olarak yüksek maliyeti olan bir araçtır. Çiftçilerimizin bu traktörü almak yerine kooperatif olarak hareket etmeleri ve kooperatiflerine aldıkları traktörlerle tarlalarını işlemeleri daha mantıklı ve ekonomik olacaktır.

Bu konuda en önemli görev Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'na düşmektedir. Bakanlık tarafından belirli aralıklarla çiftçilerimizi bilinçlendirme amaçlı seminerler düzenlenmelidir. Halen yapılan seminerler de gözden geçirilmelidir. Bununla beraber istatistiki verilere gereken özenin gösterilmemesinden kaynaklanan çeşitli sorunlar da ülke tarımını bir hayli zora sokmaktadır. İstatistiki verilerin ve kayıtların daha dikkatli yapılması, tarımı öne çıkarma yolunda atılacak önemli bir adım olacaktır. Tüm bunlar göz önünde tutulduğunda başlıca çözüm; çiftçilerimizin kendi donanımlarını sağlamaları ve Bakanlığın da çiftçilere bu doğrultuda destek vermesidir.

Burçin GİRĞİN

TARIM POLİTİKALARI VE AVRUPA BİRLİĞİ

Yaşadığımız coğrafyada son bin yıldaki tarihsel sürece baktığımız zaman; insanların yaşam standartlarını belirleyen en önemli olgulardan birinin ekonomi olduğunu görmekteyiz. Ekonominin alt dallarından birisi de tarımdır. Yaklaşık 50 yıl öncesine kadar, yaşadığımız toplumda, büyük bir çoğunluğun yaşamındaki ekonomik entegrasyonu sağlayan en önemli mekanizmanın yolunun tarımdan geçtiği kuşkusuz görülmektedir.

Stratejik önemi nedeniyle tarım, her ülkede kendi ekonomik yapısına özgü bir tarım politikası ile desteklenen bir sektördür. Tarım sektöründe uygulanmakta olan politikalarda temel amaç, örgütlü, rekabet gücü yüksek, sürdürülebilir bir tarım sektörünün oluşturulmasıdır. Türkiye’de bugüne kadar uygulanan tarım politikaları ile üretimin artırılması hedeflenirken, bu politikaların kamu kaynaklarına getirdiği mali yük ve hedef kitleye ulaşamaması gibi sorunlara sahiptir.

Son yıllarda, değişen ülkesel ve uluslararası koşullar tarım sektöründe farklı yaklaşımları ve reform gerekliliğini gündeme getirmiştir. İçinde bulunulan

küreselleşme ve Türkiye’nin Avrupa Birliği ile entegrasyon sürecinde tarım sektörü öncelikle geliştirilmesi gereken bir sektör olarak görülmektedir.

AB ile tam üyelik müzakerelerine başlayan Türkiye, en önemli sınavlarından birini tarım sektöründe verecektir. Birlik içerisinde de önemli bir tartışma konusu olması sebebiyle tarım sektörü Türkiye’nin AB’ye uyumu çerçevesinde en kapsamlı biçimde ele alınması gereken politika alanıdır. AB müktesebatının neredeyse yarısını oluşturan Ortak Tarım Politikası (OTP), Türkiye için de çok önemlidir. Çünkü su an için nüfusun yaklaşık %32’si tarım sektöründen geçimini sağlamaktadır. Ayrıca, tarım;

ülkelerin besin ihtiyaçlarını karşılaması, istihdama olan katkısı, tarımsal sanayiye hammadde sağlaması, dış ticarete önemli paya sahip olması gibi nedenlerle, hem Türkiye’de hem de AB’de ekonomik ve sosyal açıdan stratejik bir sektör konumundadır.

Üyelik sürecinde Türkiye’nin ekonomik ve sosyal hayatın bütün alanlarında olduğu gibi, tarım konusunda da köklü ve somut reformlarla AB’ye uyum sağlaması gerekmektedir. OTP’ye uyum sağlama mecburiyetimiz ülkemiz tarımı açısından yönlendirici mekanizma oluştururken, bu sayede stratejik planlamalar ile tarımsal politikamız şekillenmektedir. Bu bağlamda 1950’li yıllardan itibaren ortak bir tarım politikasına sahip AB’nin yıllar içerisinde reforme ettiği politikası bizim için rehber niteliğine sahip.

Tarım alanında Türkiye-AB ilişkilerinde en öncelikli konu, Türk tarımının Ortak Tarım Politikasına uyumudur. Ancak, Topluluk sistemine uygun yeterli bir altyapı oluşturulmadan, Ortak Tarım Politikasının Türkiye’de uygulanması mümkün olamayacaktır. Bu itibarla, uyumun aşamalı bir şekilde gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

Bu bağlamda, uyum sürecinin tamamlanması için öncelikle belli başlı altyapı çalışmalarının sonuçlandırılması sağlanmalıdır. Altyapının geliştirilmesine ilişkin çalışmalar, Türkiye tarım sektörünün idari yapısından, üretim, tüketim, fiyat ve pazar politikalarına, verimlilik ve rekabetten, kırsal, bölgesel ve çevresel kalkınma politikalarına kadar geniş bir alanı içermektedir.

Ortak tarım politikasının Türkiye üzerinde etkileri olacaktır. Üyelikle birlikte Türkiye, AB’nin OTP destek araçlarını kullanmaya başlayacak, sektöre vereceği destekler tarıma ilişkin devlet yardımı kuralları ile uyumlu hale gelecektir.

Türk tarım politikası üzerindeki önemli diğer bir etki ise, AB’dekine benzer biçimde, tarım ürünlerinin ithalata karşı korunması uygulamasının göreceli olarak azalmasıdır. Her ne kadar üyelik sonrasında halen AB üyesi ülkeler dışından gelen tarımsal ürünlerde koruma söz konusu olursa da, önemli bir tarımsal üretici olan AB ile gümrük duvarları ortadan kalkacaktır.

Kaynakça:

*Türkiye’de Tarım Politikaları, Oktay ERGEN
Yönetim Ve Ekonomi, Yıl:2006, Cilt:13 Sayı:2 Celal Bayar Üniversitesi
Sorularla AB Politikaları ve Türkiye: Ortak Tarım Politikası Gökhan Kilit, İKV Uzman
Yardımcısı
Türkiye Ziraat Mühendisliği VII. Teknik Kongresi Fatma CAN SAĞLIK
TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI, “AB Genişleme Sürecinde Türkiye, Tarımsal ve
Kırsal Politikalar”*

Burak KAPLAN

BÜYÜKŞEHİR YASASI'NIN TARIMA ETKİSİ

Geçtiğimiz yıllarda yürürlüğe giren Büyükşehir Yasası ile ülkemizde kırsal nüfus büyük oranda kentsel nüfusa dönüştürüldü. Değişimin sonucu olarak 29 Ocak 2014'te TÜİK'in yayımladığı nüfus verilerine göre son yasa ile birlikte 2012'de yüzde 77,3 olan kentli nüfus oranı 2013'te yüzde 91,3'e yükseldi. Yani 17 milyonu aşan köylü nüfusu bir anda 6 milyona kadar düştü. Neticede var olan tarımsal nüfusun düşüşü tarımsal üretimde olumsuz etkilere neden oldu.

Yasaya göre;

MADDE 1 – (1) Aydın, Balıkesir, Denizli, Hatay, Malatya, Manisa, Kahramanmaraş, Mardin, Muğla, Tekirdağ, Trabzon, Şanlıurfa ve Van illerinde, sınırları il mülki sınırları olmak üzere aynı adla büyükşehir belediyesi kurulmuş ve bu illerin il belediyeleri büyükşehir belediyesine dönüştürülmüştür.

(2) Adana, Ankara, Antalya, Bursa, Diyarbakır, Eskişehir, Erzurum, Gaziantep, İzmir, Kayseri, Konya, Mersin, Sakarya ve Samsun büyükşehir belediyelerinin sınırları il mülki sınırlarıdır.

(3) Birinci ve ikinci fıkrada sayılan illere bağlı ilçelerin mülki sınırları içerisinde yer alan köy ve

belde belediyelerinin tüzel kişiliği kaldırılmış, köyler mahalle olarak, belediyeler ise belde ismiyle tek mahalle olarak bağlı buldukları ilçenin belediyesine katılmıştır.

(4) İstanbul ve Kocaeli il mülki sınırları içerisinde bulunan köylerin tüzel kişiliği kaldırılarak bağlı buldukları ilçe belediyesine mahalle olarak katılmıştır.

(5) Birinci, ikinci ve dördüncü fıkrada sayılan illerdeki il özel idarelerinin tüzel kişiliği kaldırılmıştır.

(6) Birinci ve ikinci fıkrada sayılan illerin bucakları ve bucak teşkilatları kaldırılmıştır.

Bu yeni düzenleme ile birlikte kırsal sınırlar kent sınırlarına dahil olmuştur.

Büyükşehir Yasası, ekonomik boyutu kadar politik, sosyolojik, ekolojik boyutuyla bir bütün olarak ele alınmalı.

-Yeni rantlar yaratabilir.

-Meralar amaç dışı daha rahat kullanılabilir.

-Doğal kaynaklar üzerinde baskı artabilir.

-Kırsaldan kente yeni göç dalgası yaşanabilir.

-Süreçte sermaye için yeni ucuz işgücü ortaya çıkabilir.

-Kırsal araziler kentsel arsalarla dönüşebilir.

-Kırsal bölge topraklarının imara açılması kaçınılmaz olabilir.

-Hayvancılık daha da zorlaşacak.(1)

Peki bu yasanın ziraata etkisi neydi?

Tüzel kişilik hakları kaybolacak. Gelirler ticari şirketler, belki de çok uluslu şirketlerin eline geçecek. Küçük ölçekli hayvancılık ve tarım faaliyetleri yok olacak. Üretim şirketlerin eline geçecek. Köy arazileri TOKİ ve benzeri şirketlerin yatırımlarına açılacak. Sonuç olarak doğa yok edilerek, yerine plastik bir hayat konulacak.

Kaynakça:

(1)Prof. Dr. Bülent GÜLÇUBUK

Ceren DURGUT

BİYOENERJİ POLİTİKALARI VE TARIMA ETKİSİ

Biyoenjeri nedir?

Biyoenjeri bitki ya da hayvansal ürünlerin doğrudan yakılarak enerji eldesinde kullanımı veya şeker oranı yüksek bitkisel dokuların mayalanması ile etil alkole dönüştürülmesi ve petrol yakıtlarına dahil edilmesi şeklinde tanımlanabilir. Biyoyakıt olarak adlandırılan bu enerji türü ayrıca ayçiçeği ya da soya fasulyesi gibi bitkilerden elde edilmekte olan biodizeller ile bakterilerden elde edilen etanolü de kapsamaktadır.

Alternatif enerji kaynakları içerisinde sıkça dile getirilen yenilenebilir enerji kaynaklarının üretimi, enerji güvenliği açısından hayattır. Yenilenebilir enerji kaynaklarının belli başlı olanları hidro enerji, biyoenjeri, güneş ve rüzgar enerjisidir. Biyoenjeri bitki ve hayvansal ürünler kullanılarak üretilen enerji kaynağı olarak tanımlanmaktadır ve yenilenebilirlik arz eder ve halen yenilenebilir enerji kaynakları arasında kullanım açısından hidro enerjiden sonra ikinci sırada gelmektedir.

Dünyadaki eğilime paralel olarak ülkemizde de artan enerji ihtiyacı, enerjide dışa bağımlılığın oluşturduğu politik tıkanmalar ve giderek artan akaryakıt fiyatlarının beraberinde getirdiği sorunlar, daha fazla ertelenemeyecek boyuta

ulaşmış durumdadır. Hiç vakit kaybedilmeden alternatif ve sürdürülebilir enerji kaynakları üretmeye yönelik ekonomik ve entelektüel yatırıma girilmelidir.

Biyoyakıt ve Formları:

Biyoyakıtların üretilen en yaygın formu etil alkoldür (etanol). Temelde bitkisel şekerlerin mayalanması ile elde edilir ve oldukça eski bir prosestir. Ancak etanolün enerji kaynağı olarak motorlu araçlarda kullanımı yeni bir olgudur. Tahılların şeker oranı yüksek tohumları şu an itibari ile etanol eldesinde yoğun olarak kullanılmaktadır. Biyoetanol üretiminde ilk olarak tahıllar kullanıldığı için aynı zamanda birinci nesil biyoyakıt bitkileri olarak da adlandırılırlar.

Biyodizeller nispeten daha basit bir süreçten geçmektedirler. Temel olarak bitkisel yağların küçük bir prosesten geçirilmesi ile katkı olarak dizele katılmasından oluşurlar. Daha kısa sürede yakıt olarak kullanımına katılmasına rağmen temel tarımsal işletme mantığı etanolün yakıt olarak kullanılmasından çok da farklı değildir. Ayrıca bitkisel yağların üretim kapasitesi oldukça sınırlıdır. Yani talebin artması durumunda eldeki tüm bitkisel yağların yakıt olarak kullanılması bile fosil yakıtlarında bin de bir dilimleri etkileyebilecektir.

Türkiye’de Biyoenjeri Politikaları:

Türkiye’nin enerji politikası önceliklerinin ilk sıralarında birçok OECD ülkesinde de olduğu gibi-enerji arz güvenliği, ekonomik büyüme ve çevrenin korunması bulunmaktadır.

- Türkiye çok genç ve hızla şehirleşen bir nüfusa sahiptir ve kişi başı enerji tüketimi halen çok düşüktür. Bu nedenler, büyüyen bir ekonomiye yeterli enerjinin sağlanması en önemli enerji politikası hedefidir. Bugüne kadar enerji sektöründe piyasa koşullarının oluşturulması ve çevrenin korunması arz güvenliğinin sağlanmasına kıyasla her zaman ikinci planda kalmıştır.

- Türkiye tükettiği petrol ve doğalgazın çok büyük bir bölümünü ithal etmekte ve ithal edilen miktarın gelecek on yılın sonunda ikiye katlanabileceği tahmin edilmektedir. Buna rağmen, Türkiye’nin ulaştırma sektöründe biyoyakıtların kullanılmasının teşvik edilmesine ilişkin belirlenmiş bir politikası yoktur.

Yenilenebilir enerji kaynaklarının toplam

birincil enerji tüketimine katkısına ilişkin Türkiye'nin resmi ve bağlayıcı bir hedefi yoktur.

Türkiye 2009 yılında Kyoto Protokolü'nü imzalamıştır. Ancak, Türkiye 2012 sonrası döneme ilişkin sera gazı salınımlarını azaltmaya yönelik bir hedefi bulunmayan Ek-1 listesinde yer alan tek ülkedir.

Türkiye ayrıca 2020 yılına ilişkin emisyon hedefleri olmayan tek OECD üyesidir.

Türkiye 18 Mayıs 2009 tarihli Elektrik Enerjisi Piyasası ve Arz Güvenliği Strateji Belgesi ile 2023 yılına kadar elektrik üretiminde yenilenebilir enerji kaynaklarının payının %30'a çıkarılmasını hedeflemiştir.

Biyoenjerinin Faydaları ve Sakıncaları

Faydaları:

1) Atmosfere salınan emisyonlarda azalma:

-Sıfır net karbon salınımı

-Fosil yakıtların ikame edilmesi sonucu emisyon seviyelerinde elde edilen düşüşler

2) Tarım sektörünün gelişmesi :

-Kırsal kesimde yeni iş ve gelir imkanlarının yaratılması ve bunun sonucunda gelir dağılımının iyileşmesi

-Bioenerji sağlayan bitkilerin sistematik bir şekilde yetiştirilmesi sonucu atıl kalan toprak miktarının azalması ve birim topraktan sağlanan gelirin artması

-Arz güvenliği ve sürdürülebilir büyümeye katkı

-Bioenerji kaynakları tarım yoluyla yenilenebildiği için teorik olarak sınırsızdır.

-Enerji piyasalarında rekabetin artması

-Bioenerji yerel elektrik üretimi için bir fırsat sunmaktadır. Bu üretim şeklinde iletim kayıpları minimum düzeydedir çünkü üretim yakın çevredeki yerel halkın tüketimi için yapılmakta, bu ise elektrik üretim tesislerinin sayısının artarak daha rekabetçi bir piyasaya doğru hareket edilmesini sağlamaktadır.

Sakıncaları:

1) Biyoenerji üretiminin maliyeti:

-Genel olarak bakıldığında biyoenerji üretim maliyetleri halen klasik yakıtlara kıyasla daha yüksektir. Hammadde tedariki, toplama, taşıma ve depolama maliyetleri yüksektir. Ayrıca pazarlama, dağıtım ve servis hizmetleri de diğer önemli maliyet kalemlerini oluşturmaktadır.

-Ancak maliyet karşılaştırmaları petrolün

uluslararası piyasalardaki fiyatına doğrudan bağlıdır.

-Hammadde miktarının arttırılmasına ilişkin çalışmalar ve bioenerji üretim teknolojilerindeki gelişmeler gelecekte yapılacak maliyet karşılaştırmalarının sonuçlarını biyoyakıtlar lehine değiştirme potansiyeline sahiptir.

2) Toprak aşınması:

-Biyoenerji toprak yoğun bir enerji kaynağıdır.

-Biyoenerjiye olan talebin artması halen doğal yaşam alanı olan ve tarımsal ürün ekimi yapılan toprak üzerindeki baskıyı arttıracaktır.

-Biyoenerji sağlayan ürünlerin yetiştirilmesi için gereken büyük miktardaki su temini ve toprağın verimliliğini arttırmak için kullanılan kimyasal gübreler çevre açısından olumsuz etkiler yapma potansiyeline sahiptir.

-Biyoenerji sağlayan ürünlerinin yetiştirilmesi için orman arazilerinin kullanılması ormanlık alanların azalmasına ve heyelanların artmasına neden olmaktadır.

3) Üretim sürecindeki verimsizlik:

-Biyoenerji sağlayan ürünlerin dikilmesi, toplanması ve işlenmesi için büyük bir çaba harcanmasına rağmen, bu ürünlerden enerji elde etmek için ürünün sınırlı bir bölümü kullanılmaktadır. Biyoenerji sağlayan ürünler klasik petrol ürünlerine kıyasla çok düşük bir enerji yoğunluğuna sahiptir. Biyoenerji üretim sürecinde fosil yakıtların kullanılması da karşılaşılan başka bir ikilemdir.

4) Teknik Çekinceler:

Araçların tasarımında bir değişim olmaksızın biyoyakıtların geleneksel yakıtların yerini birebir alması mümkün değildir.

Sonuç olarak biyoenerji:

-Ulaştırma politikası

-Enerji politikası

-Kentsel ve kırsal kalkınma politikası

-Sayısal hedefler

-Bioenerji piyasaları

-Destek mekanizması ile var olacaktır.

Umut ALDEMİR

TARIMSAL SULAMA

Dünyadaki toplam su miktarı 1.4 milyar km³'tür. Bunun %97.5'i tuzlu su ancak %2.5'i tatlı sudur. İnsanoğlunun kullanabileceği tatlı su miktarı son derece kısıtlıdır. Dünyadaki su varlığının %70'i sulama, %22'si sanayi, %8'i içme suyu amaçlı kullanılmaktadır. Ülkemizde su tüketiminin %74'ü tarım, %11'i sanayi, %15'i içme suyu amaçlıdır. Ülkemizde yıllık yağış miktarı metrekareye 643 mm'dir. Bu da 501 milyar m³ su demektir. Konya, Büyük Menderes, Kızılırmak gibi bazı havzalarımız kuraklık belirtileri göstermektedir. Sıcaklığın artması ile birlikte bitkilerde meydana gelen su kaybı artış göstermektedir. Bunun neticesinde sulama suyu ihtiyacı da artmaktadır.

Su kullanımında en büyük pay sahibi olan tarımsal sulamanın son derece dikkatli yapılması su tasarrufu ve verimlilik açısından zorunludur. İşte tam bu noktada sulama projeleri devreye girmektedir. Bu projelerle tarımsal verim, üretim ve dolayısıyla gayri safi milli hasıla da artacaktır. Ancak sulama projelerinde dikkat edilmesi gereken noktalar vardır. Az sulama verim ve üretim kaybına, fazla sulama ise bitkide zarara yol açmaktadır. Sulama, bitkilerin gelişmesi için

gerekli olan ancak yağışlarla karşılanamayan suyun, istenilen zaman ve miktarda bitkiye verilmesidir. Sulama yöntemi ise suyun torağa verilmiş biçimidir.

Sulama yöntemlerini yüzey sulama ve basınçlı sulama olarak ikiye ayırabiliriz. Salma, tava, karık yüzey sulama yöntemini oluştururken, yağmurlama, damla sulama, sızdırma yöntemi de basınçlı sulamayı oluşturmaktadır. Yüzey sulama yöntemleri genellikle sık ekilen hububat, yem bitkileri, çayır mera bitkileri ve bahçe bitkilerinin sulanmasında kullanılır. Basınçlı sulama yöntemleri ise özellikle şeker pancarı, patates, yonca, mısır, ayçiçeği ve bütün tarla bitkileri, endüstri bitkilerinin sulanmasında kullanılır. İşte bu sulama yöntemleri kullanılırken, su tasarrufu yapmak ilk gayemiz olmalıdır. Bitki kökündeki suyun kaynaktaki su miktarına oranına sulama randımanı denir. Yüzey sulama yöntemlerinde yaklaşık %40, basınçlı sulama yöntemlerinden damla sulamada %90, yağmurlama yönteminde de %70 oranında su tasarrufu sağlanmaktadır.

Kısıtlı olan suyu en verimli şekilde kullanmalıyız. Çünkü SU üreticiler için en önemli etkidir. Sulama yaparken suyu israf etmeden ve en verimli şekilde kullanmamız gerekli. Üreticilerin ziraat mühendisleri tarafından tasarruf konusunda bilinçlendirilmesi gerekmektedir. Çünkü damla sulama yöntemi çok daha tasarruflu ve verimliliği yüksek bir uygulamadır. Damla sulama yöntemi üreticinin çözüm noktasıdır. Mevcut suyu en verimli ve tasarruflu şekilde kullandığımız zaman daha kaliteli ürünler ortaya çıkacaktır. Aynı zamanda ekonomik bir sulama yöntemidir. Haydi üreticiler sizde Damla Sulama yöntemini seçin yüzünüz gülsün. Üreten el her zaman beklediğini alsın. Daha iyi bir üretim için DAMLA SULAMA yöntemini seçelim bereketimiz daim olsun.

İlkin İBİL

TARIMDA BİTKİ GELİŞİM DÜZENLEYİCİLER VE KULLANIMLARI:

Doğal olarak bitkiler tarafından oluşturulan ya da bitkiye dışarıdan verilen, büyüme ile buna bağlı diğer fizyolojik hareketleri kontrol eden ve oluştuğu yerden bitkinin başka yerlerine taşınabilen, çok az miktarda bile etkilerini gösterebilen organik maddelere Bitki Gelişimini Düzenleyiciler (BGD) adı verilir. Bir başka şekil de tanımlamak gerekirse Bitkilerde gelişim düzenleyici olarak kullanılan, doğal olarak bitki bünyesinde veya sentetik olarak üretilen hormonlardır.

Bitki gelişim düzenleyiciler başlangıçta yalnız tohumların çimlenmesinde, meyve, fidan ve çeliklerin köklendirilmesinde kullanılmıştır. Daha sonra tohumdan hasada kadar geçen devrede verim artışı, ürün kalitesinin yükseltilmesi ve bitkilerin hastalık ve zararlılara karşı dayanıklılığın artırılması amacıyla tüm dünyada kullanılmaya başlanmıştır.

BGD'lerin Dünyada Kullanım Alanları;

Çelikle çoğaltmanın sağlanması,

-Tohum çimlenme gücünün artırılması,

-Çiçeklerin teşvik edilmesi veya geciktirilmesi

-Soğuğa dayanıklılığın artırılması,

-Meyve tohumunun artırılması,

-Meyve iriliğinin artırılması,

-Periyodisitenin azaltılması,

-Meyve olgunluğunun erkene alınması veya geciktirilmesi,

-Meyve kalitesinin iyileştirilmesi,

-Hasadın kolaylaştırılması,

-Meyve muhafaza süresinin uzatılması

-Meyve renginin iyileştirilmesi,

-Meyve ve yaprak dökümlerinin kontrolü,

-Doku kültürü çalışmaları,
-İslah çalışmaları,
-Bitkilerin hastalık ve zararlılara dayanıklılığının artırılması,
-Yabancı ot kontrolü.

Bitki Gelişim Düzenleyicileri;

1-Oksinler :UYARICI

2-Sitokininler :UYARICI

3-Gibberellinler:UYARICI

4-Absizik Asit:ENGELLEYİCİ

5-Etilen:OLGUNLAŞMA VE YAŞLANMA

1-OKSİNLER: Odun, Yarı odun ve yeşil çeliklerde köklenmeyi uyarmak, yetersiz tozlanma söz konusu ise Partenokarpik meyve tutumunu sağlama, hasat önü dökümlerinin engellenmesi, küçük meyve dökümü yaratarak meyve seyreltme, bazı herbisitlerin etkili maddesi olarak kullanılan formları bulunmaktadır.

2-SİTOKİNİNLER: Diğer hormonların aksine, hem bitkilerde, hem de hayvanlarda bulunur. Hücre bölünmesini teşvik eder ve doku kültüründen bitki geliştirmek için kullanılan steril ortamlarda yer alır. Tomurcuk gelişmesi ve yaprakların geç dökülmesinde etkili olurlar. Bazı doğal ve sentetik sitokininler: Zeatin, Kinetin, BA

3-GİBBERELLİNLER: Yaygın kullanımı tane iriliğini arttırmak (Çekirdeksiz üzümde) GA3, Berelex

4-ABSİZİK ASİT: Genel bir bitki gelişim engelleyicisidir. Uyku hali (dormansi) yi teşvik eder ve tohumun çimlenmesini engeller. Yaprak, çiçek ve meyve dökülmesini geciktirir ve stomatların kapanmasına neden olur. Yüksek konsantrasyonda bu özelliği ile kurak dönemlerde hücreleri korur. Buğdaylarda sap uzaması geriletılarak (kısap sağlanarak) yatmaya karşı dayanıklılık artırılır.

5-ETİLEN: Olgunlaşmanın uyarılması (meyve ve sebzeler: muz, domates, armut), renklenmenin sağlanması (trunçgiller, domates), mekanik hasat için, hasat öncesinde absizyon tabakasının uyarılması (Kiraz ve Vişne)

Yukarıda özellikleriyle birlikte belirttiğimiz başlıca BGD çeşitleridir. BGD kullanımı ile ilgili birçok yorum ve yayım vardır. Ancak nasıl ki insanlar doktorun gerekli gördüğü düzeyde ve zamanda ilaç kullanımı yapıyor ise BGD'lerin kullanılmasında da istenilen netice alınması için uygulama zamanının ve konsantrasyonlarının iyi ayarlanması gerekir. Türkiye'de BGD'ler bazı tarım ürünlerinde uygun zamanlarda ruhsatlı preparatlar halinde kullanılmaktadır. Gerek miktarda ve zamanda kullanılmadığı halde her kimyasal gibi zararları da vardır, ancak uygun şekilde kullanıldığında ise herhangi bir sağlık riski taşımadıkları kabul edilmektedir.

YARARLANILAN KAYNAKLAR;

1)http://www.gubretas.com.tr/TR/PRODUCTS/pro_detay.asp?gld=5&fld=58

2)<http://cevre.club.fatih.edu.tr/webenyi/konfreweb/konu25.pdf>

3)Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Bahçe Bitkileri Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Birhan KUNTER, Hormonlar Ders Slaytı

Seher ERDUĞAN

ADLİ TOPRAK BİLİMİ

“Nereye bassa, nereye dokunsa, arkada ne bıraksa, farkında olmasa bile kendisi aleyhine sessiz bir tanıktır. Yalnızca parmak izleri, ayak izleri değil saçları, elbisenin lifleri, kırdığı bardağın parçaları, kullandığı aletin izi, sıyırıldığı boya, bıraktığı ya da üstüne bulaştırdığı kan ve artıklar, bütün bunlar ve dahası. Aleyhine dilsiz birer tanıktır. Heyecan anında akli karışmayan tanıklardır. İnsan tanıkların varlığı bile onları yok edemez. Bunlar fiziksel delillerdir. Fiziksel delil yanılmaz. Yalan söylemez. Belki yalnızca yanlış yorumlanabilir. Ancak ve ancak insanlar tarafından aranırken, incelenirken, ne olduğu anlaşılmaya çalışılırken yapılan hatalar yüzünden değerlerini kaybedebilirler.” E.LOCARD (Kriminalist)

Öncelikle adli tıp nedir, sorusunu cevaplayalım. Adli tıp; ölüm halinin ve anının tespiti, hastalık ve yaralanmalarda çalışma kabiliyetinin azalma derecesi ile işten kalma süresinin belirlenmesi, hukuki ehliyet ve ceza sorumluluğu hususlarının tayini, ırza geçme, yaralanma, ölüm ve öldürme halinde ölünün muayene ve otopsisini yapmak, vb. vazifeleri yerine getirmekle yükümlü bir bilim dalıdır.

Şüpheli çözümlenemeyen bir ölümün açığa kavuşturulmasında Adli Tıp Biliminin kullandığı önemli araçlardan birisi de topraktır. Toprağın bu incelemelerde kullanılması toprağın kimyasal, fiziksel ve biyolojik özelliklerinden kaynaklanmaktadır. Toprak suç soruşturmalarında önemli bir fiziksel kanıt olabilir ve şüpheli bir olaydaki bağlantıların kurulmasında yardımcı olur.

Adli toprak biliminin tarihçesine bakacak olursak; Jeolojik materyallerin cinayet olaylarında delil olarak kullanılmaya başlanması yaklaşık yüz yıl önceye dayanmaktadır. Bir trenle nakledilen fiçilerin içindeki gümüş paraların, istasyonlardan birinde kumla yer değiştirilerek çalınması olayında, Christian Ehrenberg fiçilerdeki kumu tren hattındaki istasyonların bulunduğu bölgelerdeki kumla karşılaştırarak soygunun hangi istasyonda gerçekleştiğini ortaya koymuştur. Avusturyalı kriminoloji Profesörü Hans Gross'un 1893 yılında şüphelinin ayakkabılarında tespit edilerek toprak örneklerinin kullanılabileceğinin gösterilmesi, Georg Popp'un 1904 yılında toprak kanıtlarını inceleyerek bir cinayet davasını çözen ilk bilim adamı olması Georg Popp'un aynı zamanda sistematik olarak toprak karşılaştırmasını yapması, toprağın tarımsal bir amaç dışında kriminolojik açıdan değerlendirilmesini pekiştirmiştir. İlerleyen dönemlerde de bu konu hakkında teknoloji ilerledikçe önemli gelişmeler görülmüştür.

Ülkemizde ise jeolojik materyalin kullanılması 2000'li yılların başına dayanmakta olup, bu konuda elde edilen deliller mahkemeler ve savcılıkların talebi doğrultusunda, özel bilirkişilere ve /veya üniversitelerin jeoloji, jeofizik ve toprak bölümlerindeki öğretim üyelerine gönderilerek incelenmesi istenmekte idi. 2010 yılının ortalarından itibaren Adli Tıp Kurumu Başkanlığı bünyesinde Adli Mineraloji laboratuvarı kurulmuş olup, gönderilen deliller burada incelenmektedir.

Toprak karmaşık bir yapıya sahip olduğundan adli toprak analizleri de karmaşık gelmekte ancak karmaşık olması daha kolay ayırt edilmesine de olanak tanımaktadır. Bu amaçla kullanılan başlıca toprak analizleri; makroskobik ve mikroskobik incelemeler, kimyasal analizler (ph,caco3..vb), biyolojik analiz (DNA), mikrobiyolojik analizdir.

Toprak; çevre ve doğal olaylardan direk olarak etkilenmektedir. Hocalarımızın sürekli dile getirdiği gibi iki ayağımızın atlındaki toprak farklılık göstermektedir. Bu da bize olayların aydınlatılmasında büyük bir kolaylık sağlamaktadır. Şüpheli araç ve kişilerden alınan toprak örnekleri karşılaştırılır.

Yani kısaca söyle özetlersek; olay yerinden ve cesetten alınan örnekler üzerindeki analizler tamamlanır ve olay yerinin jeolojisi belirlenir (literatür ve uzmanlar tarafından) cesedin bulunduğu lokasyondan alınan deliller ile karşılaştırma yapılarak cesedin taşınıp taşınmadığı belirlenir. Eğer yapılan çalışmalar sonucu zanlı tespiti var ise zanlıların ev, işyeri, arabaları vb. yerlerde aramalar sonucu elde edilen toprak, toz, çamur gibi deliller de karşılaştırmaya tabi tutulur ve zanlının belirlenmesi amaçlanır.

Adli tıp incelemelerinde toprak materyalinden yararlanılması için Dünya'da çoğu ülkede adli toprak bilim dalı kurulmuştur. Ülkemizde de buna benzer bir adım atılması gerekmektedir...

ZMO GENÇ YAZ KAMPI

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Öğrenci Yaz Eğitim Kampı, 8-14 Eylül 2014 tarihleri arasında Karaburun Mordoğan'da E.Ü. Ziraat Fakültesi Araştırma Uygulama ve Eğitim Tesisinde İzmir Şubemiz yürütücülüğünde gerçekleştirildi.

Öğrenci Yaz Eğitim Kampı ile Ziraat, Su Ürünleri, Balıkçılık Teknolojisi Mühendisliği ve Tütün Teknolojisi Mühendisliği Fakültelerinde okuyan öğrenci üyelerimizde; Ziraat Mühendisleri Odası ve TMMOB örgütlülüğü, mesleki dayanışma, sosyal ve kültürel gelişim, mühendisin toplum ve yaşam içerisindeki yeri gibi konularda farkındalık yaratmak amaçlanmıştır.

İzmir Şube Başkanımız Ferdan ÇİFTÇİ açılış konuşmasında, kampın düzenlenme amacı ve program hakkında bilgi aktardı. Genel Başkanımız Özden GÜNGÖR, kampın amacına ulaşmasının Odamızın geleceği açısından büyük önem taşıdığını söyledi. Muğla Şube Başkanımız Uluhan

KORKUT da, kampın önemine işaret ederek Mordoğan'da olmaktan duyduğu mutluluğu ifade etti. Açılıştan sonra yapılan kamp bilgilendirme oturumunda kamp programı tartışmaya açılıp, kamp kuralları öğrencilerimizle birlikte tartışılarak demokratik bir ortamda birlikte karar alma ve birlikte yönetme ilkesi kampa hakim kılındı.

Kampın birinci oturumunda TMMOB Başkanı Mehmet SOĞANCI "TMMOB Örgütlülüğü" ve 2. Oturumda İzmir Milletvekili Prof. Dr. Oğuz OYAN «Sevr'den Lozana» başlıklı sunumlarını yaptılar. 3. Oturumda Ankara Milletvekili ve Eski Oda Başkanımız Doç. Dr. Gökhan GÜNAYDIN, "Türkiye'nin Sosyoekonomik Dönüşümü: Dönemsel Analizler" konulu bir konferans verdi. Doç. Dr. Hakan KAYKAÇ ve Doç. Dr. Ali ULAŞ, Temel Denizcilik Eğitimi ve Alternatif Olta Balıkçılığı atölyesinde öğrencilerimizle birlikte oldular. E.Ü. Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Akın OLGUN fakülte hakkında bilgi aktarıırken, İBB Tarımsal Hizmetler Dairesi Başkanı Ziya Çavdar da yaptıkları çalışmalardan bahsetti.

Seferihisar Belediye Başkanı Tunç SOYER, «Sakin Şehir Seferihisar» başlıklı oturumda Seferihisar'da yaptıkları çalışmaları anlatarak, yerelliğin önemi, yerel değerler, kültürler ve tatların korunması, özellikle yerli tohumlarımızın korunmasının önemine dikkat çekti. Kampın son oturumunda İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz KOCAOĞLU öğrencilerimizle bir araya gelerek, Tarımda Yerelde Kalkınma Vizyonuyla yaptıkları çalışmaları aktardı. Oda Genel Sekreterimiz Kamil BAYRAM da ZMO Örgütlülüğü konusunda bilgi verdi.

ZMO Genç Yaz Eğitim Kampına Ankara ZMO Genç'ten katılan Erman GÜRSOY ve Ece İRİCE kamp izlenimlerini bizlerle paylaştılar:

"ZMO'nun bize sağladığı imkan doğrultusunda hem eğitim alabildiğimiz, hem de tatil yapabildiğimiz İzmir Mordoğan'da geçen 1 haftalık yaz kampı çok yararlı oldu. Öncelikle kamp boyunca yaşadıklarımızı ilk andan başlayarak anlatırsak bu etkinliğin olumlu sonuçlarının daha iyi anlaşılabileceğini düşünüyoruz.

Uçaktan indiğimiz andan itibaren İzmir'in mükemmel havasıyla birlikte bu kampın bizim için çok iyi geçeceğini anlamıştık. İzmir ZMO binasına gittik ve orada bizi güzel bir öğle yemeğiyle karşıladılar. Ardından üstü açık şehir otobüsleriyle İzmir'in tanıtımı yapıldı. Bu kısa ve verimli gezinin ardından kampın yapılacağı Ege Üniversitesinin tesislerine giderek yerleştik.

1 haftalık programa yayılacak şekilde sektör

temsilcileri ve değerli Ege Üniversitesi Su Ürünleri akademisyenleri bize seminerler düzenleyip kendi bölümlerimizle ilgili faydalı eğitimler verdiler.

Gün içinde ZMO-GENÇ kampı dolayısıyla bir ok üniversiteden edindiğimiz dostlarla çok güzel zaman geçirdik. Kahvaltı, seminer, güzel sohbetler ve ardından denize girerek geçirdiğimiz bir kamp oldu.

Akademik eğitimlerimizin dışında TMMOB Genel Başkanı, İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı, Seferihisar Belediye Başkanı, CHP İzmir Milletvekili Prof. Dr. Oğuz Oyan, CHP Ankara Milletvekili Gökhan Günaydın'ın da konuşmacı olarak katıldığı kampımız bizim için daha da değerlendi.

1 haftalık kamp boyunca Ankara ZMO-GENÇ olarak çok güzel dostluklar edindik ve kapsamlı eğitim aldık. Bize bu imkanı sağlayan değerli ODA yönetimimize teşekkürlerimizi bir borç bilir bu kampın her sene tekrarlanmasını dileriz."

Kampın son günü yapılan değerlendirme oturumunda öğrencilerimiz, kampa çok tedirgin geldiklerini ancak burada samimi ve çok demokratik bir ortam bulduklarını, Odaya bakışlarının değiştiğini ifade ederek kamptan çok güzel duygularla ayrıldıklarını aktardılar.

Kamp süresi boyunca öğrencilerimiz iş bölümüyle kampın yönetimini birlikte gerçekleştirdiler. İzmir ZMO Genç üyeleri de Türkiye'nin çeşitli illerinden katılan arkadaşlarına konukseverliklerini gösterdiler.

Gizem OBALI- Elif Betül ADALI

DAHA FAZLA ANKARA

Ankara'da kolaylıkla gidip görebileceğiniz yüzlerce tarihi turistik mekândan birkaçını sizler için seçtik. Sıkılanlara, Ankara'yı sevmek için neden arayanlara rehber olacak yazımızda yalnızca tarihi yerleri değil, eğlenceli, farklı, büyükşehirde görmeye alışık olmadığımız mekanları da sizlerle paylaştık. Ankara'yı tanımak isteyenlere Ankara ve daha fazlası...

Ankara'nın adının nereden geldiği ile ilgili pek çok değişik söylenti bulunmaktadır. Ancak şehrin adı, Eski Çağ'dan bugüne dek pek değişim geçirmemiştir. Ankara ve çevresi tarihte, Ankyra, Angora, Engürü olarak adlandırılmıştır.

Ankara, bir şehir olarak Frigya döneminde, bir efsaneye göre Frigya kralı Midas tarafından kurulmuştur. Bugünkü Ankara sınırları içinde kalan, Frigya'nın başkenti Gordion, İç Anadolu'nun en önemli antik kentlerinden biri olma özelliği taşımaktadır. Frigler, buraya gemi çapası anlamına gelen "Ankyra" adını vermişlerdir. Çevrede var olan tümülüsler, Friglerin M.Ö. 500 yılına kadar Ankara

çevresinde yaşadıklarını göstermektedir.

Ankara, Friglerin ardından, Lidyalıların hakimiyetine girmiştir. Lidyalılardan sonra Perslerin egemen olduğu Ankara, Pers hükümdarı I. Dareios döneminde küçük bir ticaret merkezi halindeydi. Perslerin Ankara hakimiyetine, Büyük İskender tarafından son verilmiştir. M.Ö. 278-277 yılında Avrupa'dan Anadolu'ya gelen Galatların bir kolu olan Tektosaglar, Ankara'yı başkent yapmışlardır. Bugün Ankara Kalesi'nin bulunduğu alanı ilk kez kullananların da Tektosaglar olduğu bilinmektedir. Galatlar, M.Ö. 25 yılında Ankara'yı Roma İmparatoru Augustus'a bırakmak zorunda kalınca, Ankara bölgesi Galatia eyaleti olarak Roma İmparatorluğu'na bağlanmış, Ankara Galatia'nın başkenti olmuştur. 1. ve 2. yüzyıllarda Ankara, Anadolu'da Roma yol ağında büyük önem kazanmıştır. Ancak Roma İmparatorluğu gücünü kaybedince, Ankara bu kez Bizans İmparatorluğu'nun egemenliği altına girmiş ve 1073'e kadar Bizans egemenliğinde kalmıştır...

Ankara, Kurtuluş Savaşı sırasında milli mücadelenin merkezi haline gelince, yeniden önem kazanmıştır. Savaş sırasında Türkiye Cumhuriyeti'nin var olmasını sağlayan kararlar, 23 Nisan 1920

tarihinde Ankara'da açılan Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde alınmıştır. Cumhuriyet'in kurulmasının ardından, 13 Ekim 1923 tarihinde Ankara, Türkiye Cumhuriyeti'nin başkenti olmuştur.

Anıtkabir:

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu, inkılâpların yaratıcısı, kahraman asker, büyük önder Mustafa Kemal Atatürk'ün ebedî istirahatgâhının bulunduğu Anıtkabir, bugünkü adıyla Anıttepe'de eski adıyla Rasattepe'de inşa edilmiştir.

Mimarları Prof. Emin Onat ve Doç. Orhan Arda'dır. 1944 yılında yapımına başlanan anıt, 1953'te tamamlanmıştır. Aynı yıl Ata, Etnografya Müzesindeki geçici kabrinden büyük bir törenle buraya nakledilmiştir.

Anıtkabir, Ankara'nın hemen hemen ortasındadır. Kızılay'dan veya Ulus Meydanı'ndan Anıtkabir'e gitmek isteyen bir kişi, adı geçen yerlerden bir dolmuşa veya belediye otobüslerinden birine binmeli ve Tandoğan Meydanı'nda inmelidir. Tandoğan Meydanı'ndan Anıtkabir'e az yokuşlu bir asfalt uzanır. Asfalt yolun hemen yokuşa yöneldiği yerde, Anıtkabir'in parkı başlar. Barış Parkı...

Anıtkabir kompleksi içindeki üniteler;

İstiklâl Kulesi, Hürriyet Kulesi, Aslanlı Yol, Müdafaa-i Hukuk Kulesi, Mehmetçik Kulesi, Zafer Kulesi, Barış Kulesi, 23 Nisan Kulesi, Misak-ı Milli Kulesi, İnkılâp Kulesi, Zafer Kabartmaları, Mozole – Şeref Holüdür. Yapımı 9 yılda tamamlanan yaklaşık 150 bin ton ağırlığındaki Anıtkabir, heykellerinden süslemelerine, kulelerinden kabartmalarına kadar pek çok özel değerle yüklüdür...

Gordion – Polatlı/Yassihöyük:

Frigya Krallığı'nın başkenti, ünlü Gordion şehrinin kalıntıları; Ankara-Eskişehir karayolunun yakınında, Sakarya ve Porsuk nehirlerinin birbirlerine yaklaştıkları yerde, Polatlı'nın 21 km. kuzeybatısında, Ankara'dan 90 km. uzaklıkta, Yassihöyük köyündedir.

Gordion' un tarihi M.Ö. 3000 yılına (Eski Tunç Çağı) kadar dayanmaktadır. Asur, Hitit (M.Ö. 1950 – M.Ö. 1180) ve Frigya (M.Ö. 900 -M.Ö.620) nın önemli bir yerleşme yeri idi. Frigya Devletine başkentlik yapmıştır. Gordios adlı (Frig başkenti kurucusu) kralın adını almıştır. Kral Gordios tarafından bağlanan ünlü

düğüm, Büyük İskender tarafından M.Ö. 333 yılında kışı geçirdiği Gordion'da kesilmiştir. Gordion'da, bu tarihten sonra Büyük İskender Dönemi (M.Ö. 300-100) başlamış, sonra Roma Dönemi (M.Ö. 1.- M.S.4. yy.), daha sonra Selçuklu (M.S.11.-13. yy.) dönemi sürmüştür.

Kral Midas'ın mitolojideki yeri; "Dokunduğu her şeyi altına çeviren Midas"

Satiro, Frigya'yı gezerken Midas'ın gül bahçesinde uyuyakalmış. Midas'ın konukseverliğinden etkilenen Satiros, kralın bir dileğini gerçekleştireceğini söylemiş. Kral Midas da her dokunduğunun altına dönüşmesini ve böylece daha zengin olmayı istemiş. Ancak yemek için dokunduğu yiyecekler, içecekler ve ünlü gül bahçesi bile altına dönüşünce, kral Dionisos'dan bu uğursuz gücü geri almasını istemiş. Midas'ın durumuna acıyan tanrı Dionisos krala Paktalos Irmağı'nda yıkanmasını söylemiş. Bu ırmakta yıkanan Midas, her tuttuğunun altına dönüşmesinden kurtulmuş. Ve o günden bugüne bu ırmakta bulunan altın parçacıkları bu efsaneye bağlanmıştır.

Eşek Kulaklı Kral Midas

Müziğin, sanatların, güneşin, ateşin ve şiiirin tanrısı Apollon ve Kır Tanrısı Pan arasında yapılacak bir çalgı çalma yarışmasında Midas yargıçlardan biri olarak seçilmişti. Kır tanrısı, kavalıyla hoş sesler çıkarıyordu; ama Apollon'un gümüşten liri her çalgıdan üstünmüş. Apollon; çalmaya başladığında Musalar bile durup onu dinlemiş. Yargıçlardan ikincisi dağ tanrısı Tmolos, yengi çelengini Apollon'a vermiş. Ama Midas oyunu yarışma sonunda Pan'a yönelik kullanınca Tanrı Apollon çok kızmış ve «güzel müziği ayırt edemeyen kulak insan kulağı olamaz, sana eşek kulağı yakışır» diyerek Midas'ın kulaklarını eşek kulağına dönüştürmüştü.

Anadolu Medeniyetleri Müzesi:

Ankara'nın Altındağ ilçesinde bulunmaktadır. Ankara'da, Anadolu'nun arkeolojik eserlerini sergileyen ve dünyanın sayılı müzeleri arasında yer alan bir müzedir. Atpazarı semtinde, Ankara Kalesi'nin dış duvarının güneydoğu kıyısında, yeni işlev verilerek düzenlenmiş iki Osmanlı yapısında yer alır. Bu yapılardan biri Mahmut Paşa Bedesteni, diğeri Kurşunlu Han'dır. Başlangıçta sadece Hitit dönemine ait eserlerin

sergilendiği müze, daha sonra diğer uygarlıklara ait eserlerle zenginleşmiş ve Hitit Müzesi olmaktan çıkıp, Anadolu Medeniyetleri Müzesi haline gelmiştir. Bugün kendine özgü koleksiyonları ile dünyanın sayılı müzeleri arasında yer alan bu müzede, Paleolitik Çağdan başlayarak günümüze kadar Anadolu arkeolojisi sergilenmektedir.

1997 yılında Avrupa Yılın Müzesi ödülünü almış, 68 müze arasında birinci olmuştur. Türkiye'de bu ödülü kazanan şu an için tek müzedir.

Roma Hamamı:

Ulus Meydanından Yıldırım Bayazıt Meydanına uzanan Çankırı Caddesi üzerinde, caddeden 2.5 metreye kadar yükseklikteki bir platform üzerinde bulunmaktadır. Hamamın bulunduğu yüksek platformun höyük olduğu bilinmektedir.

Hamam, Caracalla (M.S. 212-217) devrine tarihlenir. Caracalla Hamamının Çankırı Caddesindeki girişi, sütunlu bir revak kalıntısının çevrelediği geniş bir alana, palaestraya yani bir güreş sahasına açılır. Bu revaklı avlunun bir kenarında 32 sütun olmak üzere bütün yüzünde 128 mermer sütun bulunmaktadır. Hamam binaları paleastra kısmının hemen arkasında yer alır. Bu yapılar ender rastlanan bir büyüklükte olup, her zaman olduğu gibi Apoditerium (soyunma kısmı), Frigidarium (soğukluk kısmı), Tepidarium (ılık kısım) ve Caldarium (sıcak kısım) bölümlerinden oluşur.

Etnografya Müzesi :

Ankara'nın Altındağ ilçesinde bulunmaktadır. Kurtuluş Savaşı'nda cuma namazlarının kılındığı eski adı Namazgâh Tepesi olan yerde kurulmuştur. Etnografya Müzesi, Türk Sanatının Selçuklu Devrinden zamanımıza kadar devam eden örneklerinin sergilendiği bir müzedir.

Anadolu'nun çeşitli yörelerinden derlenmiş halk giysileri, süs eşyaları, ayakkabı, takunya örnekleri, Sivas yöresi kadın ve erkek çorapları çeşitli keseler, oyalar, çevreler, uçkurlar, peşkirler, bohçalar, yatak örtüleri, gelin kıyafetleri, damat tıraş takımları eski geleneksel Türk sanatının birer temsilcileridir.

Türlere özgü teknik malzeme ve desenlerle kendi içinde halı dokuma merkezlerinden halı ve kilim koleksiyonu vardır.

Anadolu Maden sanatının güzel örnekleri

arasında XV. Yüzyıldan kalma Memlûk kazanları, Osmanlı şerbet kazanları, güğüm leğen, sini, kahve tepsisi, sahanlar, taslar, mum makasları vb. çeşitli madeni eserler vardır.

Müzede özellikle Anadolu etnografya ve folkloru, sanat tarihi ile ilgili eserleri içeren bir ihtisas kütüphanesi bulunmaktadır.

Augustus Tapınağı :

Ulus'ta Hacı Bayram Cami bitişiğindedir. M.Ö. II. yüzyılda Frigya Tanrıçası Men adına yapılmış olan tapınak zamanla yıkılmıştır. Bugün kalıntıları bulunan tapınak ise son Galat Hükümdarı Amintos'un oğlu Kral Pylamenes tarafından Roma İmparatoru Augustus adına bir bağlılık nişanesi olmak üzere yaptırılmıştır.

Bizanslılar zamanında çeşitli eklemeler yapıp, pencereler açılarak kilise haline getirilmiştir. Etrafı dört sütunla kuşatılmış dört duvar halindedir. Etrafını çevreleyen uzunluğuna on beşer, enine altışar adet kırk iki, tapınağın kapısı önünde dört, arkada iki adet sütunun yerleri bulunmaktadır. Yalnız iki yan duvarı ile kenarları işlemeli olan kapı kısmı eski hali ile ayakta durmaktadır. Aslı Roma Tapınağında bulunan ve Augustus'un başardığı işleri gösteren vasiyetnamesi bir yazıt ile bu tapınağın türbeye bitişik duvarına konulmuştur.

Atatürk Evi :

Atatürk'ün 100. Doğum Yıldönümü etkinlikleri içerisinde, Türk Ulusu'nun Ata'sına sevgi ve saygısının kanıtı olarak Selanik'teki Atatürk Evi'nin aynı plan ve ölçüler içerisinde bir örneği, Ankara Ticaret Odası'nın girişimi ile Çarmıklı kardeşler tarafından Atatürk Orman Çiftliği sınırları içerisinde yaptırılarak 1981 yılı 10 Kasım günü törenle ziyarete açılmıştır. Ayrıca bu etkinlikler içerisinde Tarımcı Atatürk Anıtı da yaptırılmıştır. Atatürk Evi, Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü'nce yönetilmekte olup, girişler ücretsizdir.

Pembe Köşk:

Türkiye Cumhuriyeti 2. Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün 1925'ten 1973'te ölümüne kadar 48 yıl yaşadığı, halen müze olarak varlığını sürdüren yapıdır.

Pembe Köşk'ün ilk sahibi eski Ankara eşrafından

Uzunoğullarının oğlu Mehmet Uzunoğlu'dur. Mehmet Uzunoğlu, Kurtuluş Savaşı'nın ardından Ankara'ya gelen Atatürk'ün köşkü çok beğenmesi üzerine Pembe Köşkü, Çankaya'daki bağlarıyla birlikte Atatürk'e hediye etmiş, kısa bir süre sonra da vefat etmiştir.

Ankara'nın en eski evlerinden olan Pembe Köşk, Atatürk'ün başkanlık ettiği toplantılara, 22 Şubat 1927'de gerçekleşen Ankara'nın ilk balosuna, şehirdeki ilk konserlere, ilk sergilere, bilimsel toplantılara, satranç, bilardo, ata binme yarışlarına ev sahipliği yapmıştır. Bahçesinde Ankara'nın havasına uygun çiçek ve ağaç yetiştirme denemeleri yapılmıştır.

İnönü Vakfı tarafından Müze-Ev olarak düzenlenen Pembe Köşk, her yıl milli bayramlarda ziyarete açılmaktadır. Pembe Köşk'te İnönü ailesine ait eşya, madalyalar, Atatürk ile yemek yedikleri oda, İsmet İnönü'nün Atatürk ile bilardo oynadığı masa, İsmet İnönü'nün sahra dürbünü, satranç masası, silahlar, üniformalar sergilenmektedir. Köşkün üst yanındaki ağaçlık alanda İsmet İnönü ve eşi Mevhibe İnönü'nün birlikte bir heykelleri, köşkün karşısındaki parkta ise heykeltraş Mine Sunar tarafından yapılan 4,5 metre boyunda, 3 ton ağırlığında bir İnönü heykeli yer alır.

Atatürk Kültür Merkezi Cumhuriyet Devri Müzesi:

Müze 27 Aralık 1987 yılında hizmete girmiştir. Binanın giriş katında bulunan müzenin duvarları; Kurtuluş Savaşı'nı, devrimleri, Atatürk'ün Cumhuriyet, bağımsızlık, gençlik, sanat konularındaki sözlerini kapsayan rölyeflerle kaplıdır. Rölyefler bölüm bölüm aydınlatılarak müzik ve ses eşliğinde "ses ve ışık" gösterileri yapılmaktadır.

MTA Tabiat Tarihi Müzesi:

Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü tarafından 1968 yılında kurulan müze, Eskişehir yolu üzerindeki enstitü binasında bulunmaktadır. Müzede, 1935 yılından bugüne kadar yapılan jeolojik çalışmalar sırasında toplanan yer bilimlerinin çeşitli evrelerine ait mineral ve taş örnekleri sergilenmektedir. Üç kattan oluşan müzenin giriş katı tümüyle Paleontolojiye ayrılmıştır. Üç bine erişen fosil örnekleri, Maraş filine ait fosil iskeleti monte edilmiş halde sergilenmektedir. 193 milyon yıl önce Ankara civarında yaşamış, 1.5 metre çapında dev

Ammoniti ve 25 bin yıl önce Anadolu'da yaşamış insana ait ayak izlerini de bu müzede bulmak mümkündür. Mineraloji ve Petrografik'e ayrılmış olan 1. katta, Anadolu'dan toplanan 2 bin 650 mineral ve taş örnekleri tanıtılmaktadır. Diaroma alt katta bulunmaktadır. Bu bölümde, Türkiye'ye özgü ve nesli tükenen hayvanlar yaşam ortamlarında tanıtılmaktadır.

ODTÜ Bilim ve Teknoloji Müzesi:

2003 yılında Ankara'da kurulan Orta Doğu Teknik Üniversitesi'ne bağlı müzenin amacı MÖ 7000 yılından beri Anadolu'da gelişen teknolojinin tarihini belgelemek ve günümüz teknolojisini sergilemektir.

Üniversite yerleşkesinde bulunan ve kullanım değerini yitirmiş malzemelerin sergilendiği müzede objeler, rastlantısal biçimde yerleştirilmiştir. Müze kompleksi 5 ana elemandan oluşur: Ana sergi ve depo yapısı; resepsiyon, kafe ve hediye dükkânı içeren cam silo; ek sergi yapısı Görsel-işitsel koleksiyon gelişim alanı ve açık hava sergisi. Açık hava sergisinde üniversite birimleri ve diğer ilgili kişi ve kurumların katkılarıyla bir araya getirilmiş lokomotif, C-47 uçağı, F-104 uçağı gibi araçlar sergilenmektedir.

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Oyuncak Müzesi:

20 Nisan 1990'da açılan Türkiye'nin ilk oyuncak müzesidir. Halen Ankara Üniversitesi bünyesinde ve Kültür ve Turizm Bakanlığı denetiminde hizmet vermeyi sürdürmektedir.

Müzedeyeralaneneskiözgünoyuncaklaryabancı oyuncaklar bölümünde sergilenen ve 1890 yılından kalan oyuncaklardır. Bununla birlikte Türkiye'nin dört bir yanında yer alan arkeoloji müzelerinde sergilenen kimi antik oyuncakların kopyaları da oyuncak müzesinde görülebilir. Türkiye'den oyuncaklar arasında en eskileri 1933 yılından kalan teneke oyuncaklardır. Oyuncaklar eski olmasına rağmen, hâlâ yepyeni görünmektedir.

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi, Cemal Gürsel Caddesi, Cebeci/Ankara adresinde Çarşamba ve Cuma günleri çalışma saatlerinde ziyaret edilebilir.

Çengelhan:

Osmanlı Padişahı Kanuni Sultan Süleyman döneminde inşa edilmiş, Mihrimah Sultan'ın eşi Damat Rüstem Paşa tarafından 1522'de yaptırılmış, çeşitli dönemlerde tiftik deposu ve tabakhane olarak kullanılmış, 20. yy'ın sonlarında terk edilmiştir. Çengelhan, Rahmi M. Koç Müzecilik ve Kültür Vakfı tarafından Vakıflar Genel Müdürlüğü'nden kiralanarak restore edilmiş ve 2005 yılından itibaren sanayi müzesi olarak hizmet vermeye başlamıştır.

Müzedede, 1850'li yıllardan itibaren sanayide kullanılan araçlar, ilk daktilo, ilk televizyon gibi çeşitli elektronik araçlar; denizcilik, havacılık, karayolu taşımacılığı gibi alanların geçmişine ait objeler sergilenmektedir.

Ulucanlar Cezaevi Müzesi:

Ankara Merkez Kapalı Ceza ve Tutukevi veya Ulucanlar Cezaevi, 1925 ve 2006 yılları arasında Ankara'nın Altındağ ilçesinin Ulucanlar semtinde faaliyet göstermiş olan bir cezaevidir. Türk siyasi ve edebi hayatında da önemli bir yere sahip olan Ulucanlar Cezaevi'nin restore edilerek müze ve kültür sanat merkezine dönüştürülmesi projesi Altındağ Belediyesi'ne verilmiştir. 2009 yılında başlatılan restorasyon çalışmaları 2010 yılında tamamlanmıştır.

1923 yılında askeri depo olarak hizmet vermek üzere inşa edilen bir bina içine kurulan cezaevi, 1925 yılında yapılan tadilatlar ile cezaevi olarak kullanılmaya başlanmıştır.

68 kuşağının önde gelen isimlerinden Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan, 6 Mayıs 1972 tarihinde cezaevi avlusundaki kavak ağacının altında idam edilmiştir. 1980 ihtilalinin ilk infazı da 8 Ekim gecesinde, sol görüşlü Necdet Adalı ile sağ görüşlü Mustafa Pehlivanoglu'nun idam edilmesiyle bu cezaevinde gerçekleşmiştir. 13 Aralık 1980'de ise Erdal Eren'e verilen idam cezası burada infaz edilmiştir.

Cezaevinde, Cüneyt Arcayürek, Mahmut Alınak, Fakir Baykurt, Hatip Dicle, Orhan Doğan, Bülent Ecevit, Yılmaz Güney, Nazım Hikmet, Yaşar Kemal, Yavuz Öbekci, Selim Sadak, Sırrı Sakık, Kemal Tahir, Metin Toker, Muhsin Yazıcıoğlu ve Leyla Zana gibi çok sayıda ünlü tutuklu ve mahkum kalmıştır.

29 Eylül 1999'da başlatılan Hayata Dönüş

Operasyonu sırasında cezaevinde 10 kişi ölmüş, 100'e yakın kişi de yaralanmıştır.

1989 yılında Nur Sürer'in başrolünü oynadığı Uçurtmayı Vurmasınlar filmi bu cezaevinde çekilirken, Yılmaz Güney'in Duvar filminin de ilham kaynağı olmuştur.

Ankara Kalesi:

Asırlardır kentin bekçiliğini yapan Ankara Kalesi kentin sembolü olmuştur. Ankara Kalesi'nin tarihi, kentin tarihi kadar eskidir. Yapılış tarihi kesin olarak bilinmemekle beraber ilk kez Romalılar tarafından yapıldığı fikri yaygındır.

Selçuklular tarafından onartılıp genişletilmiştir. Kurulduğu tepe yanında akan (Hatip Çayı) Bentderesinden 110 metre yüksektedir.

Kale, iç ve dış kale olmak üzere iki kısımdır. Yirmiden fazla kulesi vardır. Dış kale eski Ankara şehrini yürek biçiminde çevirir. Dörtkatlı olan iç kale kısmen Ankara taşından kısmen de toplama taşlarla yapılmıştır. İç kalenin iki büyük kapısı olup, birisi dış kapı, diğeri hisar kapı adını taşır. İç kaledeki kulelerin yüksekliği 14 ile 16 m. arasında değişmektedir. Bugün kale içinde Osmanlı Ankara'sının XVII. Yüzyıldan itibaren ayakta kalmış birçok Ankara evi bulunmaktadır.

Atatürk Orman Çiftliği:

Atatürk tarafından kurulan çiftlik, günümüzde gazinoları, parkları, piknik yerleri, hayvanat bahçesi, çeşitli ürünleri ve doğası ile Ankaralılar tarafından çok ziyaret edilen bir gezi ve mesire yeridir. Ulaşım belediye otobüsleri, dolmuş ve banliyö treni ile mümkündür. Bu aralar gitmenizi tavsiye etmeyiz. Hayal kırıklığı, asabiyet, üzüntü vb. duygular yaşayabilirsiniz.

Gençlik Parkı:

İstasyon – Opera binaları arasında yer alır. Lunaparkı, çay bahçeleri, gazinoları, yaz aylarında faaliyet gösteren tiyatroları, kayak ve su bisikletiyle içinde dolaşılacak büyük havuzuyla, restoran ve çeşitli eğlence yerleriyle halkın yazın rağbet ettiği önemli bir gezi ve eğlence merkezidir. Son zamanlarda yapılan düzenlemelerle daha güvenli, daha eğlenceli, daha temiz ve daha kalabalık bir park haline gelmiştir. İlk fırsatta gitmenizi öneririz...

Birkan KAYA

YAŞANMIŞ

Şemsiyenin altında saklı kalan güzel kadın
Bazen buruşuk bir sokaktır hayatın
Kirli bir kadehtir unuttukların
Karanlık bir hayat mı?
Yaşadıkların?
Kelebek konsa kaybolacak yalnızlıkların
Şuursuz sevdadır yaşadıklarım

Şemsiyenin altında saklı kalan güzel kadın
Sanadır yaşamaya dair tüm katlandıklarım
Şairin olayım ki
Yaşanmışlıklarım
Yaşayacaklarım..

Şemsiyenin altında saklı kalan güzel kadın
Korku kokan bakışların
Unutulan acıların
Bende kaldı
Birikmiş yaşanmışlıklarım
Yalnızlıklarım

Şemsiyenin altında saklı kalan güzel kadın
Sanadır yaşamaya dair tüm katlandıklarım

Saltanil

TARİF

Ben aşktan hiç anlamıyorum, temelim kötü
ben kalbini açmak diye bir şeyden anlamam
bak ağlayan iri adamlara ihtiyaç var dizi sektöründe
ben senin elini tutarım, ben senin elini tutarım!
biri kavrayınca, öteki bıraksa da olur, ne tuhaf iş
barış biraz böyle bir şey, tek taraflı da karşılıklı.
ben hiç kinci değilim, sadece aklımdan atamam
bütün kulların, yaşattığını göreceğini bilmesem
bir kötülük ederdim ve af dilemeden vururdum bam!
belki karmamla anlaşma yapardık, bu defa senden olsun
rica ederdim

ben hiç modern değilim, ilkelikte çığır açtım
tedbiri elden bıraktığımda çiçek açıyorum
ama ben duygusal değilim
insanın kahrını melekler çekiyor, harıl harıl
tövbe edip umutla bağlıyorum kendime
demek güvenilir de sayılmam, heeeepimiiiiiz kardeşiz
yalanını söyleyince, inansaydım keşke,
unuturuz, ezberci eğitime karşıyım ben de.
ben hiç dakik değilim, on sigara içerim beklerken
yani hayat burada daha çok biz- sizi -sonra -ararız
canını sıkmak istemem ama elimden bir şey gelmiyor
misafir odası kimse yokken soğuk olur bunu tut aklında
gelirsen ılık çal, nasılsa dönüş serbest bu yolda
şeytanları topla başına, yoksa dünyada işin zor
bunlar reenkarnasyon varsa diye anlattıklarımıdır sana
yaşamın tarifini alacaksın kişisel gelişim kitaplarından ama
tutturamayacaksın, bunu da unutma

Saltanil

ZAMAN GİRMİŞ ARAMIZA

Yaşananların yaşanılması olmaktan çıktığı zamanlarda insan içgüdüsel olarak yaşananların yaşanılması olduğu zamanları arıyor.. Aramakla öyle kolay bulunan bir şey değil geçmiş zaman, aklında kaldığı kadarıyla, seni etkilediği kadarıyla, anlattığın kadarıyla var olan bir şey neticede. Aslında yaşananların yaşanılması olduğu zamanların, yaşanılanların yaşanılması olmaktan çıktığı zamanlardan pek bir farkı yok. Aranılan zamanda tahammül biraz daha fazla mesela, hoşgörü bir adım önce, içine atma durumu hala kullanılabilir. Yaşanılan zamanı yaşanılması kılan da bunlar, kötü olanların üstesinden gelmeye yardımcı oluyorlar. Bulunulan zamanda ise tahammül yerini sinire, hoşgörü sinir krizine bırakmış durumda, içine atma durumu aktif değil artık iç dolmuş, attıkların yere dökülüyor, yer sert, dökülenler kırılıyor, kırılanlar insanı çok üzüyor. Eskisi gibi olma çabalarının boş çıkması bundandır genelde. Çünkü eskide olanın güzel yanları hatırlanır, mesela eskiden de vardır acı biber ama ilk yiyişindir ve onun heyecanıla acıya katlanırsın ama artık biberin acı olduğunu bilirsin tekrar biberi görünce ya uzak durursun ya ekmeği aracı yaparsın. Kaldı ki ekmekler bile eskisi gibi değil çaktırmadan içinden tuzu çıkardılar, şimdi de beyazekmeği çıkarmaya çalışıyorlar hayatımızdan. Bilindik bir şey bu çünkü, çaktırmadan çıkarmak

zart diye çıkarmaktan kolaydır. Yavaş yavaş eksikliğine alışırsın sonra yokluğuna. Birdenbire yok olursa eksikliğini hissedersin. Aslına bakarsan bütün mesele hissetmekte; neyi, ne zaman, nasıl hissettiğin veya daha önemlisi hissetmediğin. Kimileri hiçbir şey hissetmemenin güzel olduğunu savunur, bana kalırsa bu tam bir korkaklıktır, hissetmenin güzelliğini bilmemekten, bu güzelliği kaybetmekten korkmaktan gelir bu. Kaybetmekten gerçekten korkulmalıdır ama korkmak kaçınılmaz sonu değiştirmez. Korktuğun için temkinli yaklaşabilirsin, temkinli yaklaştığın için süreyi uzatabilirsin ama sona engel olmaz. Herkes bilir her şeyin bir sonu vardır ve güzel olan şeyler çabuk biter. Tatil örneğin, eğlendiğim tatillerin uzun sürdüğünü hiç görmedim, sıkıldığım tatillerinse çabuk bittiğini. Eskiden tatiller de bu kadar uzun değildi, çarşambadan başlatalım hafta sonuyla birleşsinlerle uzayıp gider oldu. Baktığımız zaman hiçbir şey eskisi gibi değil, ben eskisi gibi olsam bunlar eskisi gibi olmaz. Eskiyi de seven yoktur zaten, eskisi gibi olsun ister ama eski olanı istemez insan. Bir kaşarın eskisi makbul bir de aklıma gelen şarabın. O ikisi de gayet uyum içinde. Uyum ne zor şeydir aslında, hiç bekler misin şarapla peynirin bu kadar uyumlu olmasını veya tereyağıyla yapılmış bir pilava attığın şekerin lezzet katacağını. Uyum sağlamanın temelidir belki de zıtlık, benzer oldukça uyum azalıyor hangimiz ister ki şeker katılmış bir balı, halbuki ikisi de tatlı. Pilavı güzel kılan şeker, balın beş kavanozunun yüz lira olmasına neden oluyor. Arı sütü de hediye. Ballar bile eskisi gibi değil, sen bana eskisi gibi olmaktan bahsediyorsun. Asıl sorun benim hala eskisi gibi olmam da olabilir, bunca değişimin içinde eskiliğimi koruduğum için yer edinemiyorum belki de. Zaman girmiş aramıza. İlaç derlerdi aslında zaman için, diş ağrısına kas gevşetici kullanmak gibiymiş. Ben zaten hiç inanmadım zamanın ilaç olduğuna, ne geldiye başımıza bu zamandan geldi, zamanla camel'i bile bozdular, zaman dediğin serdar ortaç'ı bile yordu. Velhasıl kelam zaman geçiyor ve biz eskiyoruz ya da eskide kalıyoruz, aramıza zaman giriyor. Yaşanılanlar yaşanıldığı gibi kalmıyor.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası öğrenci çalışmamız 2000’li yıllarda Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi’ndeki bir grup öğrencinin yürekli ve özverili çalışmaları ile başladı. ZMO Öğrenci çalışmamız “Aralık” isimli dergisiyle sesini ziraat mühendisi adaylarına duyurmaya, mesleğine sahip çıkmayı, dayanışmayı ve örgütlülüğü anlatmaya çalıştı. Dergimizin ismi Aralık’tı. Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi’nin yer aldığı Dışkapı Kampüsüne bir kapı aralamayı hedeflemiştik. Hedefimiz, aydınlık ve bilimden yana olan, topluma karşı sorumluluğunun bilincindeki genç ziraat mühendisi adaylarının yarınlarına sahip çıkmasıydı. İlk sayısını Aralık 2000 tarihinde çıkaran Aralık Dergisi 20.yy’ın son aylarında 21.yy’a umudu taşıyan bir kapı aralamaktaydı. Dışkapı’da aralanan kapıdan, ülkemizin tüm ziraat fakültelerinde de, aydınlık ve bilimin rüzgarının esmesi için daha büyük hedefler önümüzde duruyordu. İşte elinizde tuttuğunuz Yeldeğirmeni bu rüzgar ile dönmeye başladı. Aralık, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi’ndeki ZMO Genç Öğrencileri tarafından bir kampüs dergisi olarak çıkmıştı, Yeldeğirmeni ise ülkemizdeki tüm tarım ile ilgili fakülte ve yüksek okullardaki ZMO Genç’lilerin ortak dergisi olarak yol almaktaydı. Aralık Dergisi’nden Yeldeğirmeni’ne ZMO Genç çalışması, 15 yılda yaklaşık dört öğrenci

kuşağı gördü. ZMO Genç çalışmasına geçtiğimiz 15 yılda katkı koyan birçok arkadaşımız şu an ODA çalışmalarına da katkı koymakta, ziraat mühendisi adayı iken üstlendiği, topluma karşı sorumluluğunu sürdürmektedir.

15 yılda; 9 öğrenci kurultayı düzenlenmiş, Ali Karabulut ZMO Genç Ofisi ile arkadaşlarımıza kütüphane ve çalışma ortamı sağlanmış, birçok bilimsel ve sosyal etkinlik yapılmıştır. 15 yıla sığdırılan bu başarıda, geçmiş ve şu andaki ZMO Başkanı ve Yönetim Kurulu üyelerimizin önemli bir payı bulunmaktadır. ODA yönetimi ve üyelerimizin desteği ve katkısı, mühendisliği tarımla buluşturacak olan bizlerin umudunu yeşertmektedir.

Yeldeğirmeni, sizlerden gelen aydınlık ve bilimin rüzgarıyla dönmektedir.

Yeldeğirmeni, ülkesinde yaşanan gelişmelere seyirci kalmayan, topluma karşı sorumluluğunun bilincindeki üniversite öğrencilerinin katkısıyla büyümektedir.

Yeldeğirmeni, yürekle, akılla ve en çok da sizlerden aldığı güçle gelmektedir.

Yeni sayılarda buluşmak üzere...

Yeldeğirmeni

Not: Yukarıdaki yazı Yeldeğirmeni dergimizin 3.sayısında önsöz yazısı olarak yayınlanmıştı.

Arka kapakta gördüğünüz Aralık-Yeldeğirmeni dergilerimizin sürecini ve **ZMO-Genç** çalışmamızın başlangıcından bugüne geldiği noktayı iyi anlattığının düşündüğümüz için 3. sayımızdaki önsöz yazımızı rakamlarını güncelleyerek tekrar yayınlıyoruz.

